

sagt, at vi stod overfor en Verdenskrig, og at det var uundgaeligt, at Danmark blev draget med ind i denne Krig. Vi sagde til Ministeren den Gang: Det har vist intet paa sig. Det er vist blind Alarm. Vi kommer ikke ind i nogen Krig, fordi de slaas nede i Balkanstaterne. Og det har vist sig, at det, vi sagde, var rigtigt. Havde Ministeren fulgt vort Raad, havde vi sparet 83,650 Kr. Det er Følgen af at lade sig skræmme og Følgen af at lytte til saa daarlige Raadgivere som dem, der har tudet os Ørene fulde om, at vi stod overfor en Verdenskrig, som Danmark vilde blive inddraget i.

Den højtærede Minister har foreslaaet at ansætte en Marineflyver. Der er ikke krævet nogen Bevilling i den Anledning, idet det hedder i en Anmærkning, at der er et ledigt Maskinmesternummer, som denne Marineflyver kan gaa ind i. Det vil med andre Ord sige, at saa skal han ogsaa have den Gage, som hører dertil, nemlig 2,400 Kr. om Aaret. Men det kan vi ikke gaa med til. Jeg frygter nemlig for, at begynder vi først paa det Flyveri, og ansætter vi først een Marineflyver, er det kun en ringe Begyndelse. Der vil komme kostbare Konsekvenser. Vi kan derfor ikke gaa med til at ansætte denne Marineflyver i det ledige Maskinmesternummer.

Til Erstatning for de Ulykker, der er sket ved Hvide Sande, er der paa Tillægsbevillingslovforslaget foreslaaet et Beløb paa 76,000 Kr. Dertil har den højtærede Minister saa stillet et Ændringsforslag om at forhøje Beløbet med 10,000 Kr., saa at der i alt skal anvendes 86,000 Kr. som Erstatning for de Ulykker, der er sket ved Gennemskæringen ved Hvide Sande. At denne Gennemskæring var en Letsindighed næsten uden Lige, synes jeg nu maa staa klart for alle. Vort Parti var stærkt imod denne Gennemskæring. Da den blev foreslaaet, stemte vi imod den og gjorde, hvad vi kunde for at forhindre den, men det var jo mægtige Kræfter, som satte sig i Bevægelse for at faa denne Gennemskæring, og nu har vi bl. a. en af Følgerne, nemlig at Statskassen skal udrede disse 86,000 Kr. i Erstatning til Lodsejere ved Ringkøbing Fjord, som har lidt Tab i Anledning af Hvide Sande-Gennemskæringen. Naar der kræves et saa stort Beløb, hidrører det bl. a. fra, at der fra de paagældende Lodsejere er indsendt Andragender her til Rigsdagen. Det er det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) og det ærede Medlem fra Skern (Ovesen), som har bragt

disse Andragender frem her fra Egnen Syd, Sydøst og Øst for Ringkøbing Fjord. Det forekommer mig, at man bør skelne mellem de Krav, der stilles om at faa Del i denne Erstatning. Vi maa nemlig huske paa, at der var mange af Lodsejerne ved Ringkøbing Fjord, som var ivrige for at faa Gennemskæringen af Hvide Sande, og som sendte Andragender ind til Rigsdagen, hvori de anraabte os om denne Gennemskæring. Det var navnlig Beboerne ved Stauning, Lønborg, Skern og Hemmet. Naar vi overfor disse sagde: Har I tænkt over, hvilken Fare I udsætter eder for, hvilket Tab I kan komme til at lide paa eders Ejendomme ved de Oversvømmelser, som vil blive en nødvendig Følge af Gennemskæringen ved Hvide Sande, slog de det hen, det vilde de ikke høre noget om. Og jeg erindrere navnlig det ærede Medlem fra Skern, som her i Tinget forsikrede, at Oversvømmelser fra Havet var Beboerne slet ikke bange for. Nu er det ærede Medlem fra Skern en af de ivrigste til at sige: Maa vi faa Erstatning i Anledning af de Oversvømmelser, som er paaførte os ved Gennemskæringen ved Hvide Sande. Derimod er der en Mængde andre Beboere derovre, ved Nørre Nebel, Sønder Bork og Nørre Bork, Aargab, Haurvig og Bjerregaard — disse 3 Byer ligger ovre paa Tangen mellem Ringkøbing og Vesterhavet —, der sendte Andragender ind til Rigsdagen, hvori de bad om endelig at blive fri for Gennemskæringen ved Hvide Sande, den vilde medføre Ulykker, som ikke var til at overskue, de risikerede, at deres Ejendomme, Marker og Huse blev ødelagt, ja, at maaske endog deres Liv kom i Fare ved Oversvømmelser. Jeg synes, at man bør skelne mellem disse to Klasser af Ansøgere, mellem dem, som vilde have Gennemskæringen, og dem, som fraraadede den. De, som har fraraadet den, er i deres gode Ret, naar de ønsker at faa Erstatning af Statskassen, og jeg synes ikke, man skulde gaa frem saaledes, som den ærede Ordfører (Jerichow) udtalte, at man skulde sondre mellem trængende og ikke-trængende. Nej, enhver af dem, der kan godtgøre, at han har lidt saa og saa meget Tab paa sit Hus, sin Jord, sine Enge o. s. v., har Ret til fra Statskassen at faa en Hjælp for den Skade, som er blevet ham paaført. Derimod de andre, som bad og anraabte os om at faa Gennemskæringen, har intet som helst Krav paa Erstatning. De Herrer har jo faaet deres Villie, hvad vil de saa mere? De ligger, som de